

một cõi lưng chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

Lung núi ta ngồi nhìn lên núi Núi chập
chùng Buồn quân quanh tiếp nói
mông lung Mặc nắng mai sớm hồng
Chân đã mỏi rồi Lòng đã chán
chút hư danh. Cuộc
thế nhân muôn kiếp mong manh
Ta có em đã đành Từng dìu nhau chung
bước nhưng vẫn xa Nhiều khi gỗ đá cũng thiết tha

25 A^7 $C\#m^6$ $G\#^7$ $C\#m^7$ $C\#m^6$
 trong xót xa ân cần

28 $C\#m^7$ $C\#m^6$ $C\#m^7$ A^7
 Mặc thế nhân! Nhiều khi ta muốn đưa em đi xa xa trần gian

31 $Dmaj^7$ Em^7 G^7
 Về nơi quên lãng quên cuộc

34 $Cmaj^7$ $D\#o^7$ D^7
 thể ưu phiền về nơi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 A^7 $Dmaj^7$ $D\#m^7(b5)$ $C\#m^7$ $C\#m^6$
 vô biên Dấu che kiếp người!

40 $C\#m^7$ A^7 $G\#^7$
 Mầu xuân sao u tối sao thiết tha!

43 $C\#m^7$ A^7 $G\#^7(b9)$
 Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 $C\#m^7$ $C\#m^6$ $C\#m^7$ $C\#m^6$ $C\#m^7$
 Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 A^7 $Dmaj^7$ $D\#m^7(b5)$ $C\#m^7$
 người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 A^7 $C\#m^7$ $C\#m^6$ $C\#maj^7$
 đời phong kín khung trời. Lung núi ta ngồi

55 $E^7(\#9)$ $D\#m^7$ $C\#maj^7$
 — nhìn lên núi — núi chập chùng

58 C^7 $F\#maj^7$ $F\#^{\circ 7}$ $C\#maj^7/G\#$ $C\#maj^7$
 Buồn quần quanh tiếp nói — mông lung —

62 $E^7(\#9)$ $G\#^7(b9)$ $C\#maj^7$
 Mặt nắng mai sớm hồng — Chân đã mỏi rồi —

65 $E^7(\#9)$ $D\#m^7$ $C\#maj^7$
 — Lòng đã chán — chút hư — danh

68 C^7 $F\#maj^7$ $F\#^{\circ 7}$
 Cuộc thế nhân muôn kiếp — mong manh

71 $C\#maj^7/G\#$ $C\#maj^7$ $E^7(\#9)$ $G\#^7(b9)$
 — Và cõi ta đã đành —

74 $C\#m^7$ A^7 E^+ $C\#m^7$ $C\#m^6$
 Một cõi mơ — riêng mình